

החלטות הוועדה לעיצום כספי – מחצית ראשונה לשנת 2017

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 01/17 מתאריך 05.01.2017

ביום 29.12.2016 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה סכום של 41,400 ש"ח במזומן, עליהם לא הצהירה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיה כל הכספים בא.ב.ת. 728585.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' איאת ערוקי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 29.12.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 05.12.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, הודתה המפרה כי שימשה בלדריית עבור מספר רב של אנשים אשר בקשו כי תעביר עבורם כספים לעזה. לעניין המעטפה בסך 30,000 ש"ח אשר קיבלה מאשה בשם מונירה, הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיה של המפרה הכרוכים בהעברת כספים עבור אישה זרה אותה אינה מכירה באופן אישי. הוועדה קובעת כי במקרה דנן, כמו גם ביציאתה הקודמת לעזה בספטמבר 2016, המפרה שימשה בפועל כבלדריית להעברת כספים עבור שולחיה, מבלי להצהיר עליהם ובכך למעשה מימשה את חשש הרשויות מהלבנת הון ומימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיה אלו סיכלה המפרה את מטרת החוק ותרמה לסיכוני הלבנת הון ומימון טרור איתן מתמודדת המדינה.
4. לעניין מקור ויעד שאר הכספים בסך 11,400 ש"ח, גרסתה של המפרה לא הייתה עקבית. ראשית, בניגוד לגרסה שמסרה בהודעתה, טענה המפרה לכאורה לפני הוועדה כי אין זו הפעם הראשונה בה היא מעבירה כספים בסכום גבוה עבור מונירה ומקבלת שכר עבור כך. המפרה לכאורה לא הצליחה להסביר מדוע בחרה מונירה לפנות דווקא אליה בבקשה להעביר עבורה סכום גבוה של כספים למרות העדר היכרות אישית ביניהן. לעניין זה מסרה המפרה לכאורה כי מונירה למדה יחד עם אחותה בקורס לעברית במתנ"ס ברהט. שנית, בתיקה האישי של המפרה לכאורה נמצאו 11,400 ש"ח, סכום הנמוך במקצת מסכום הדיווח, כאשר שאר הכסף, בסך של 30,000 ש"ח הוסלק במזוודת בנה. דבר זה מעיד על כך שהמפרה הכירה את חובת הדיווח וכי פיצלה את הכספים במטרה להתחמק מדיווח.
5. בנוסף על כך, הכספים שנמצאו ברשותה לא היו מחולקים בכל צורה שמעידה על כך שנמסרו לה על ידי גורמים שונים ואף לא הוצגה רשימה שמית כתובה כלשהי המפרטת את סכומי הכסף אשר התקבלו לידיה והגורמים אליהם הכסף מיועד. כן יצוין כי אף אחד מבעלי הכסף, כפי שציינה המפרה, לא פנה אל הוועדה או אל המכס בבקשה לקבל את כספו.
6. על רקע מכלול נסיבות זה, החליטה הוועדה שלא לקבל את גרסתה של המפרה באשר למקור ויעד הכספים. הוועדה קובעת כי המפרה ביצעה את הברחת הכסף תמורת שכר ותוך פיצול הסכום והסלקתו.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את טענת המפרה שלא הכירה את חובת הדיווח. גרסתה של המפרה מעוררת תמיהה במיוחד מאחר שהעידה כי היא נכנסת ויוצאת מעזה באופן תדיר. הוראות החוק מחייבות אדם לדווח על הוצאת כספים מישראל והוראה זו מופיעה על גבי שלטי הסברה, במספר שפות, הפזורים ברחבי המעבר. לתמיהה זו מתווספים סימני שאלה נוספים הנובעים מפיצול הכספים והטמנת הסכום העולה על סף הדיווח במזוודת בנה בעוד שמירת הכספים הנמוכים מסף הדיווח בארנקה. זאת ועוד, הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה באשר לסיבת הטמנת חלק מהכספים ברשותה. לא ברור לוועדה מדוע לא חששה המפרה כי גם שאר הכספים יוחרמו על ידי החמאס. המסקנה הסבירה המתבקשת היא הרצון לפצל את הכספים ולהחביא מפני הרשויות בישראל, את הסכום העולה על סף הדיווח.
8. לפיכך קובעת הוועדה, כי העובדה שהמפרה נשאה בארנקה סכום של 11,400 ש"ח, שהוא נמוך מעט מסף הדיווח, מעידה על כך שהיא הכירה את חובת הדיווח ופיצלה את סכום הכסף במטרה שלא לדווח עליו למכס.

9. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה" להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל דרך מעבר ארז; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
11. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
12. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
13. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
14. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
- בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In

cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

16. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001). בנסיבות המקרה הנוכחי הייתה אפוא, הוועדה מוסמכת להטיל על המפרה עיצום בגובה מרבי של 147,000 ש"ח.

17. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה לחומרה את העובדה שהמפרה שימשה בלדריה בשכר עבור אחרים, העובדה שהמפרה בקשה לפצל את הכספים במטרה להסוות את הכספים העולים על סף הדיווח, העובדה שמדובר בהפרה שניה של המפרה, את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הוועדה לא קיבלה את הסבריה של מפרת הדיווח באשר לסיבת אי ההצהרה וכן את מכלול נסיבות העניין. מנגד, שקלה הוועדה את נסיבותיה האישיות הקשות של המפרה. בעניין נסיבות אלה, קבעה הוועדה כי אין הן רלוונטיות, מאחר שלא מדובר בכספה של המפרה.

18. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפרה עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים קבע כבוד השופט ימיני:

"קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).

19. לאור נסיבותיו החמורות והחריגות של המקרה האמור, הוועדה החליטה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 50,000 ש"ח.

20. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה.

21. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד סבטלנה גרנר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 02/17, מתאריך 16.01.2017

ביום 11.01.17 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 3,690 דולר ו-1,550 דירהם דובאי מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 940 דולר בא.ב.ת. 403589.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פואז אבו-רמדאן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 11.01.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 16.01.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הסכום שייך לו, וכי מדובר בכסף שמקורו בשכר עבודתו כמהנדס בדובאי ויועד למימון הנסיעה לעזה, לילדיו ולמתנות. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר הודה בפני חברי הוועדה כי הוא מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים ואף הבחין בשלטי ההסברה בנושא במעבר ארז, אך לא הבחין בסכום החייב בדיווח וכי לא ייחס לכך חשיבות. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם העובר תדיר במעבר ארז ומועד להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת כספים.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין ובכללם התחשבה הוועדה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; בהיקפה הכספי של ההפרה ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה ידיעת המפר את קיומו של החוק, וטענתו כי הבחין בשלטי ההסברה בעניין דיווח על העברת כספים.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 03/17, מתאריך 22.01.2017

ביום 16.01.17 ביקש המפר לכאורה לצאת מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של \$3,300, 800 שקלים ו-500 דינר ירדני עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 1,000 דולר בא.ב.ת 403591.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גלאל קשטה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
  2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 16.01.2017 וכן במהלך דיון הוועדה ביום 22.01.2017, באמצעות שיחת וועידה טלפונית.
  3. המפר, סוחר ירקות, טען כי הכספים שנמצאו ברשותו שייכים לו וכי הם נועדו למימון ניתוח לב בירדן. הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר בעניין זה.
  4. בניגוד לכך, טענת המפר באשר לסיבת אי-הדיווח אינה יכולה להתקבל. כפי שצוין לא אחת, ועדה זו אינה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח משום שחובה זו, הקבועה בסעיף 9 לחוק, היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם.
  5. למעלה מן הדרוש, אפוא, תציין הוועדה כי אין היא מקבלת את הסבריו של המפר כאילו לא הכיר את חובת הדיווח החלה על העברת כספים במעברי גבול. מדובר באדם העובר במעבר הגבול באופן תדיר לצורך עסקיו ומצופה ממנו שיכיר את חובת הדיווח ולכל הפחות, ידאג לברר מהן החובות החלות עליו בהקשר זה.
  6. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין ובין היתר התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצידו של המפר; בהיקפה הכספי הנמוך יחסית של ההפרה; ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. משקל מיוחד נתנה הוועדה למצבו הרפואי של המפר. מנגד, נשקלה לחומרה דחיית הסבריו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להסתפק בהטלת עיצום כספי בסך של 500 שקלים בלבד.
  7. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.
- על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד ניצן וולקן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 04/17, מתאריך 16.02.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 09.02.2017 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 6,700 דולר ו-2,100 ש"ח עליהם לא הצהיר, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 3,600 דולר ו-1,900 ש"ח בא.ב.ת 423730.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאצר ברכה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 09.02.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 16.02.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכסף שייך לו ומקורו בעסקו וכי הוא יועד למימון רכישת רשתות לחממות ממפעל פוליטיב בדימונה. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי הדיווח, המפר טען בפני חברי הוועדה כי התבלבל, היה טרוד בשיחות טלפון הקשורות לעסקיו וסייע לאישה עם ילד קטן ולכן לא דיווח על הכספים שברשותו. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר. בנוסף, הוועדה רואה בחומרה את העובדה כי כאשר נשאל על ידי פקיד המכס לעניין סך הכספים שברשותו מסר מידע כוזב.
5. בהקשר זה יציין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה היקפה הכספי של העבירה, העובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח והעובדה כי מסר מידע כוזב לעניין סך הכספים שברשותו.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 05/17, מתאריך 16.02.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 13.02.2017 נכנס המפר לכאורה לישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 11,400 שקלים, 1,420 דולר ארה"ב ו-40 דינר ירדני מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 1,300 דולר בא.ב.ת. 403593.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בשאר חסונה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 13.02.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכספו הפרטי והעסקי וכי הוא מיועד לצורך עסקיו. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר טען בחקירתו כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך אינו יודע מהו הסף החב בדיווח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם העובר במעבר ארז באופן קבוע לצורך עסקיו, אשר אמור להיות מודע לחובת הדיווח על כספים בסך של 12,000 שקלים ומעלה. בהקשר זה אין הוועדה מקבלת את טענת המפר לעניין אי ידיעת סכום הכספים שברשותו.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה שהוועדה לא קיבלה את טענותיו של המפר לעניין סיבת אי הדיווח וכן את היקפה הכספי של העבירה.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 4,800 שקלים.
9. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 06/17, מתאריך 16.02.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:
ביום 14.02.2017 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו סכום של 30,000 אירו שעליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 4,500 אירו בא.ב.ת. 609716.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דידי דהאן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל ממרוקו דרך נתב"ג.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 14.02.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים לפני הוועדה, ביום 16.02.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שניתן לו על ידי אדם בשם סידני כהן המתגורר במרוקו לצורך העברתו לאחותו של סידני כהן, המתגוררת באשדוד. המפר הציג לוועדה מכתב מבעל הכספים, המאשר את האמור. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, המפר טען כי הוא אמנם מודע להוראות חוק לאיסור הלבנת הון, אך אינו מודע לגובה הסכום החייב בדיווח וכי לא הבחין בשלטי ההסבר בטרמינל. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר לסיבת אי הדיווח, זאת, שכן מדובר באדם הנוסע לחו"ל פעמים רבות לצורך פרנסתו אשר מודע לקיומו של החוק. במקרה זה, ונוכח העובדה כי הוא נושא עמו כספים בסכום גבוה, היה מצופה ממנו לברר ביוזמתו מהו סף הדיווח הנהוג בישראל. כמו כן, ברחבי הטרמינל פזורים שלטים רבים המסבירים את החובה האמורה ושעליהם מצוין בבירור סף הדיווח.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 שקלים ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
7. במקרה דנן המפר שימש בפועל כבלדר להעברת כספים עבור שולחיו, מבלי להצהיר עליהם, ומבלי לדעת מה מקור הכספים, ובכך למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.
8. העברת כספים דרך נמלי תעופה ומעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03

חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים

גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, ובכללן, את העובדה שהמפר שימש כבלדר עבור אחר, את היקפה הכספי של ההפרה, את מודעתו של המפר לקיומו של חובת הדיווח והעובדה שלא בירר את גובה הסכום החייב בדיווח. כמו כן שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר ואת קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 15,000 שקלים.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדין בוועדה ועודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים לבית משפט השלום, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 07/17, מתאריך 16.02.201

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 15.02.17 נכנס המפר לכאורה מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 700 דולר ארה"ב, 2,600 אירו, 310 דינר ירדני, 1,000 יואן סיני ו-1,500 שקלים עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 1,000 אירו ו-700 שקלים בא.ב.ת. 403594.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נדאל דיב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 15.02.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 16.02.2017 באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו, וכי מדובר בכסף המיועד לשמש אותו להוצאות במהלך נסיעתו לסיין, לרגל עסקיו. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר הודה בפני חברי הוועדה כי הוא מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים, למרות שלא ידע לומר מהו הסכום החייב בדיווח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באיש עסקים המרבה לטוס לחו"ל והעובר תדיר במעבר ארז, אשר מצופה ממנו להיות מודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים. בנוסף לכך, הציג שתי גרסאות שונות, אחת בחקירתו שם טען כי אישתו שמה לו כסף בסכום לא ידוע בתיקו והשנייה במהלך הדיון בוועדה, עת טען כי אחיו העביר לו את הכסף באמצעות בנו. כמו כן, כאשר נשאל על ידי פקיד המכס אודות סך הכספים שברשותו השיב כי הוא נושא סכום של 1,000 דולר בלבד. הוועדה רואה בחומרה את חוסר העקביות בגרסת המפר וכן את תשובתו הכוזבת.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, ובכללן התחשבה הוועדה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה ידיעת המפר את קיומו של החוק, היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי המפר שיקר לפקיד המכס עת מסר לו הצהרה כוזבת אודות הכספים שברשותו, העובדה שהמפר נוהג לשאת עמו מזומן כאשר הוא נכנס לישראל וגרסאותיו הסותרות בדבר נסיבות אי-הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 4,500 שקלים.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 08/17, מתאריך 26.02.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 17.02.17 נכנסה המפרה לכאורה לישראל מירדן, דרך מעבר נהר הירדן כשברשותה סכום של 5,070 דולר ארה"ב, 16,058 דינר ירדני, 40,000 לירות לבנוניות ו-1,600 ש"ח מבלי שהצהירה על כך, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 1,170 \$ בא.ב.ת. 748193.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' עדיבה יוסף סאלם אל-יעקוב (להלן: "המפרה").
ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מירדן.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 17.02.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 26.02.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי מקורם בתרומות שגויסו בירדן ובלבנון לטובת שיפוץ מנזרים ומוסדות חינוך בירושלים.
הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפרה טענה בפני חברי הוועדה כי לא הייתה מודעת לחובת ההצהרה על הכספים שהיו ברשותה, לא הבחינה בשלטי ההסבר אודות חובת ההצהרה ולכן לא דיווחה על הכספים שברשותה. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפרה, זאת מאחר ומדובר בגברת העוברת לעתים קרובות במעברי הגבול ואמורה להיות מודעת להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה, היקפה הנמוך יחסית של ההפרה והעובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה ולבא כוחה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 09/17, מתאריך 26.02.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 20.02.17 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 4,400 אירו ו-100 ליש"ט מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 1,400 אירו בא.ב.ת. 403597.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאצר אבו-ורדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים, מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 20.02.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 26.02.2017 (באמצעות הטלפון).
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הסכום שייך לו, וכי מדובר בכסף שמקורו בעבודתו כסוחר בכלי רכב בעיר קרדיף בבריטניה. לטענתו, הכסף נועד למימון הוצאות הנסיעה ולמימון הוצאות מחייה לאשתו ולילדיו, המתגוררים בעזה. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי הוא אינו מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים ואף לא הבחין בשלטי ההסברה בנושא זה הפזורים במעבר ארז. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם היודע לקרוא את השפות האנגלית והערבית העובר לעיתים תכופות במעבר ארז ובמעברי גבול אחרים.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, בין היתר, התחשבה הוועדה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה כי שיקר לפקיד המכס, התדירות בה הוא עובר במעבר ארז והחלטת הוועדה לא לקבל את הסבריו לעניין סיבת אי הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,000 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר טלפונית מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת הוועדה תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 10/17, מתאריך 26.02.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 21.02.17 נכנסו המפר לכאורה ואשתו מרוסיה לישראל, דרך מעבר נתב"ג, כשברשותם סכום של 48,500 אירו, 24,302 דולר ארה"ב ו- 100,000 רובל ולא הצהירו על הכנסת הכסף, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיהם סכום של 23,062 דולר בא.ב.ת. 600600.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי אלכסיי פומנקו (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר שהגיע מרוסיה עם אשתו בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר וכן גרסתה של אשתו נשמעה בחקירתם בפני חוקרי המכס ביום 21.02.2017, במכתב ששלח בא כוחם לוועדה וכן באמצעות בא כוחם, במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 26.02.2017 לעניין מקור ויעד הכספים, טענו המפר ואשתו כי הכספים שייכים להם ומקורם בעסקיהם ברוסיה וכי הכספים נועדו למימון טיפולים רפואיים בישראל. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ולעניין יעדו, בין היתר לנוכח האסמכתאות שהציגו בפני הוועדה.
3. המפר טען כי במטוס הפרטי שבו הגיעו לארץ ניתן להם טופס הצהרה בשפה האנגלית שאינה שגורה בפניהם וכי בטעות סבר כי סף ההצהרה הנו 90,000 דולר. עוד טען כי לא הוסברה לו חובת הדיווח לפני הגעתו וכן לא ראה את השלטים בנתב"ג. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
4. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר ואשתו. מדובר באנשים שעברו מספר פעמים בנתב"ג וכן בטרקלין "מצדה". ברחבי הטרמינל ובטרקלין "מצדה" מוצבים שלטים המסבירים על החובה לדווח ועל הדרך לבצע אותה, גם בשפה הרוסית, ולכן טענת המפר לעניין אי הכרת השפה האנגלית לא מתקבלת על ידי הוועדה. בנוסף לכך, מהמפר, שלדבריו נוסע ברחבי העולם לרגל עסקיו, להיות מודע להוראות הדיווח החלות על הכנסת כספים למדינות. יתרה מכך, במסגרת נהלי הכניסה לישראל דרך טרקלין "מצדה", מילאו המפר ואשתו טופס הצהרה כללי והגישו אותו לפקיד המכס, לפני שנבדקו. בטופס זה הצהיר המפר כי אין ברשותו כספים מעל 100 אלף שקלים והוועדה רואה בחומרה את העובדה שלא מדובר באי הצהרה על כספים בכניסה לישראל, אלא בהצהרה שקרית.
5. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
6. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, בכדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
7. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור

בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS "Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לחומרה שקלה הוועדה את העובדה שהוגשה לפקיד המכס הצהרה כוזבת, את העובדה שלא התקבלו טענות המפרי לעניין סיבת אי הדיווח, והיקפה של ההפרה. מנגד, נשקלה לקולא העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כמו- גם הנסיבות הרפואיות שהוצגו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 50,000 שקלים.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לבא כוח המפר מיד לאחר הדיון בוועדה. בא כוח המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 11/17, מתאריך 15.03.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 07.03.17 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל לעזה דרך מעבר ארז, כשברשותה סכום של 16,490 ש"ח מבלי שהצהירה על כך, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לאחר שטענה כי הסכום בסך 14,450 ש"ח אינו שייך לה, הוחלט לתפוס סכום זה בא.ב.ת 324731. החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' הודא אבו כוש (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
  2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 08.03.2017 וכן באמצעות אחיה במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 15.03.2017.
  3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים בחלקם לה ומיועדים למימון תרופות לבעלה החולה בעזה, וחלקם ניתנו לה על ידי אחרים ומיועדים להעברה למשפחות שלהם בעזה, לפי רשימה שהציגה בפני החוקרים.
  4. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור הכסף ויעדו.
  5. המפרה טענה בפני חברי הוועדה כי אינה מכירה את החוק בדבר חובת דיווח על כספים. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
  6. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפרה, זאת מאחר ומדובר באזרחית ישראלית העוברת באופן תדיר במעבר ארז וחזקה כי היא מודעת להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים.
  7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
  8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה והעובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. בנוסף התחשבה הוועדה במצבו הרפואי של בעלה ובעובדה כי חלק מן הכסף נועד לרכישת תרופות עבורו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה כי ביקשה להעביר כספים עבור אחרים.
  9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.
  10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 12/17, מתאריך 15.03.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000: ביום 16.01.2015 יצא המפר לכאורה מישראל לארה"ב, דרך נתב"ג, כשברשותו שיק בנקאי בסך של 78,000 דולר אמריקאי, מבלי שהצהיר על כך, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק").

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מנחם בורובסקי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 15.03.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שקיבל בירושה מעיזבון בן-דודו שנפטר בישראל וכי ייעוד הכסף לצרכי מחייתו בארה"ב. המפר הדגיש בפני הוועדה את מצבו הכלכלי הקשה. הוועדה החליטה לקבל את גרסת המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח על הוצאת כספים מישראל אך מודע לקיומה של חובה כזו בארה"ב משום שקיבל טופס לדיווח על הכספים עת נכנס למדינה. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם המגיע לישראל מפעם לפעם. כמו כן, יצוין כי ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים המסבירים אודות החובה האמורה בשלוש שפות שונות.
6. העברת כספים דרך נמלי תעופה ומעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת כספים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסה והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר ואת העובדה כי התקבלו טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים, את נסיבות המקרה בכללותן, את מצבו הכלכלי של המפר, כפי שהוצג בפני הוועדה ואת פרק זמן הארוך ממועד ההפרה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה באופן חריג ולאור הטעמים המיוחדים שהעלה המפר, לא להטיל עליו עיצום כספי במקרה זה.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה ועודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים לבית משפט השלום, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 13/17, מתאריך 15.03.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 14.03.17 נכנס המפר לכאורה מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 5,065 דולר ארה"ב, 420 דולר ירדני ו-1,250 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 2,730 דולר ארה"ב בא.ב.ת 728586.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איברהים מוחמד עומר סוסי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 14.03.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 15.03.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו ומקורם בעסקו, וכי מדובר בכסף המיועד לשמש אותו להוצאות במהלך נסיעתו לחו"ל, לרגל עסקיו. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי אינו מכיר את הוראת חוק איסור הלבנת הון בדבר חובת הדיווח על כספים. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באיש עסקים העובר בתדירות גבוהה במעבר ארז ובמעבר אלנבי אשר אמור להיות מודע להוראות החוק ולחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, ובכללן התחשבה הוועדה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, בהיקף ההפרה ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 14/17, מתאריך 23.03.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:
ביום 14.03.17 יצאה המפרה לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה סכום של 4,500 דולר ארה"ב, 3,000 ריאל סעודי, 100 דינר ירדני ו- 2,020 ש"ח וזאת מבלי שהצהירה על הוצאת הכסף, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 2,700 דולר ארה"ב ו-180 ש"ח בא.ב.ת. 728587.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' פדאא טאפש (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה ביום 14.3.2017
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 15.03.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 23.03.2017.
3. לעניין מקור ועד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה, וכי הם ניתנו לה על ידי הוריה המתגוררים בסעודיה, במהלך ביקור משפחתי שערכה שם וכי מדובר בכסף המיועד למחייתה ולמחיית שני ילדיה, המתגוררים בעזה. המפרה לא סיפקה הסבר מספק בכל הנוגע למקור הכספים שקיבלה מאביה ולעניין המרתו למטבעות שנמצאו ברשותה במעבר.
הוועדה החליטה לקבל את גרסת המפרה לעניין יעדו של הכסף בלבד. לעניין מקור הכסף, החליטה הוועדה שלא לקבל את טענות המפרה, בין היתר מאחר שלא הוצגו בפני הוועדה אסמכתאות כלשהן בנוגע למקורו של הכסף וכן בגלל שלא נמסרה גרסה אחידה לעניין מקור הכספים ומועד ומקום המרת המטבעות.
4. המפרה טענה בפני חברי הוועדה כי אינה מכיר את החוק בדבר חובת הדיווח על הוצאת והכנסת כספים מישראל ואף לא הבחינה בשלטים הפזורים ברחבי המעבר, המסבירים על החובה לדווח ועל אופן ביצוע הדיווח, אך כשנשאלה על ידי בודק המכס במעבר לגובה סכום הכסף המצוי ברשותה, ענתה בכל פעם מהפעמים שהשיבה כי ברשותה סכום אחר, כשבפועל לאחר ספירת הכסף התברר כי אף אחד מהסכומים שנקבה בהם אינו נכון. עוד יש לציין, כי הסכום הראשון שמסרה כשנשאלה, 3,000 דולר, הוא סכום שזחה פחות או יותר לרף הדיווח.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות סכום ההפרה. בכלל זאת הוועדה התחשבה לקולה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה; ובעובדה שטענות המפרה לעניין יעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה לא קיבלה הסבר מספק מהמפרה לעניין מקור הכספים. יתר על-כן, רואה הוועדה בחומרה את העובדה כי המפרה שיקרה לפקיד המכס כשנשאלה באשר לסכום הכספים שהיו ברשותה ומסרה גרסאות סותרות לעניין זה בפני הוועדה.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עמיקם ארז ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 15/17, מתאריך 23.03.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 15.03.17 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 16,600 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 4,600 ש"ח בא.ב.ת 403598.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמין חגאג (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 15.03.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 23.03.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו ומקורם בעבודתו, וכי מדובר בכסף המיועד לשמש תשלום מקדמה לרכישת משאית בטורען.
הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי אינו מכיר את החובה בדבר דיווח על הכנסת הכספים לישראל או על הוצאתם ממנה. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באיש עסקים העובר מפעם לפעם במעבר ארז מזה שנים רבות ומצופה ממנו להיות מודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; ובעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה כי הוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח שכן המפר עובר במעבר באופן תדיר ויודע לקרוא את השפה הערבית. בנוסף, הוועדה לקחה בחשבון לעניין גובה העיצום את העובדה כי המפר לא דיווח על הכספים שהיו ברשותו גם בבוקר עת נכנס לישראל מעזה.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עמיקם ארז ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 16/17, מתאריך 29.03.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 23.03.17 יצאה המפרה לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה סכום של 10,700 דולר ארה"ב ו-900 אירו מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 8,300 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 606406.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' אילונה געידי (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 23.03.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 29.03.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה והם ניתנו לה על ידי הוריה בפולין וכי מדובר בכסף המיועד למחייתה בעזה. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור ויעד הכסף.
4. המפרה טענה בפני חברי הוועדה כי אינה מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים ולא הבחינה בשלטים בפזורים במעבר אודות חובת הדיווח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפרה, זאת מאחר והמפרה עברה במספר מעברי הגבול ולא הצהירה באף אחד מהם על הכספים שברשותה, כנדרש. יודגש כי, ברחבי הטרמינלים, במעבר ארז ובמעבר אלנבי, תלויים שלטים המסבירים על החובה לדווח על הכספים בכניסות וביציאות מישראל.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות סכום ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה, ובעובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה אי קבלת גרסתה של המפרה לעניין אי הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 3,000 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקה נמסרו למפרה טלפונית, מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 17/17, מתאריך 09.04.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000: ביום 03.04.17 נכנסה המפרה לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותה סכום של 2,730 דולר ארה"ב ו-8,300 ש"ח מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 2,730 דולר ארה"ב ו-8,000 ש"ח בא.ב.ת. 403599. החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' מריה איברגימובה (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 03.04.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 9.4.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי קיבלה את הכספים שנמצאו ברשותה מהארגון בו היא עובדת בעזה וכי חלקם שייכים לה ויעדו ברובם למימון שכר דירה וחלקם האחר שייך לעובד נוסף, המתגורר בירושלים. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
4. המפרה טענה בחקירתה כי אינה מכירה את החוק בדבר חובת דיווח על כספים ולא קראה את השלטים אודות חובת הדיווח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
5. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
6. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה בתפקידה של המפרה, בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה שלה ובעובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה עובדת אי הדיווח במיוחד כאשר מדובר בנושאת משרה בכירה בארגון בינלאומי.
7. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,500 ש"ח.
8. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
9. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 18/17, מתאריך 09.04.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 3.4.17 ביקשה המפרה לכאורה להיכנס לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" יחד עם שני נוסעים נוספים, מר אשרף איאד ומר ראסי מראבש. המפרה לכאורה החזיקה ברשותה סכום של 10,000 דולר (סכום שווה ערך ל-36,280 ש"ח) ואילו שני הנוסעים החזיקו 10,000 דולר נוספים כל אחד. במהלך החקירה עלה חשד כי כל הכספים שייכים למפרה לכאורה אשר פיצלה אותם בינה לבין שני הנוסעים הנוספים, בכדי להימנע מדיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו כל הכספים, 30,000 דולר (סכום שווה ערך ל-108,000 ש"ח), בא.ב.ת. 748266.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' יאנה אבו טאלב (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 3.4.2017, במכתבים ששלחו בא כוחה של המפרה לכאורה ומנהלת הכספים של אקופיס לפני מועד הדיון וכן במהלך הדיון בפני הוועדה ביום 9.4.2017 באמצעות בא כוחה של המפרה ובאמצעות נציג ארגון אקופיס, מר אורי גינות.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכסף שייך לארגון אקופיס ונמשך על ידה מחשבון הבנק של הארגון במטרה להעבירו לסניף הארגון בתל אביב לצורך תשלום המשכורות והפעילות השוטפת. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור הכסף ויעדו, בין היתר לנוכח האסמכתאות שהציגה בפני הוועדה.
4. המפרה טענה בפני חברי הוועדה כי לא היה ניתן לבצע תשלומים, לרבות את תשלומי השכורות לעובדי הארגון משום שמורשה החתימה של סניף הארגון בתל אביב שהה בחו"ל אותה העת במסגרת פעילות הארגון. לפיכך הוחלט על ידי חברי הדיקטוריון של הארגון להעביר את הכספים במזומן מהסניף בירדן למקבילו בתל אביב.
5. המפרה הוסיפה לטעון כי טרם כניסתה לישראל פנתה למשרדי הארגון בתל אביב בכדי לברר את הוראות החוק בדבר הכנסת כספים לישראל. לדבריה לאחר שהתברר לה כי חובת הדיווח חלה בעת הכנסת או הוצאת כספים מישראל בסך העולה על 100,000 ש"ח סברה כי ניתן לפצל את הכספים בין שלושה אנשים ובכך להימנע מדיווח עליהם. המפרה חזרה והדגישה כי פעלה בתום לב וללא כל כוונת זדון.
6. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, שכן כל הכספים שייכים למפרה והם פוצלו באופן מלאכותי ובמכוון בין שלושה אנשים. לפיכך, למעשה יש לראות בכל הכספים בסכום אחד שעליו היה נדרש לדווח במעבר הגבול. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, בכדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. פיצול סכום כסף החב בדיווח בין כמה גורמים מאיין את חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק (וראו בהקשר זה ע"א 9796/03 חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005) (להלן: עניין שם טוב). בעניין שם טוב צוין, כי פיצול כספים היא אחת הדרכים הנפוצות והקלות ביותר להימנעות מדיווח וכי היא משבשת את יכולתן של הרשויות לעקוב אחרי זרימת הכספים לישראל וממנה, כפי שביקש המחוקק לעשות.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום של הלבנת הון. זאת, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. אשר על כן, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. חשיבותו של משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון הוכרה על ידי בית המשפט העליון, שקבע באחת הפרשות כך:

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד" (עניין שם טוב הנ"ל, בעמ' 397).

10. נציין, כי ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה דומה קיימת במדינות רבות אחרות, לרבות בארה"ב ובמדינות אירופה. החלת חובת דיווח גם מתחייבת מן הכללים שנקבעו בידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת לדיווח על העברת כספים במעברי גבול וזו לשונה:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה, במסגרת מכלול נסיבות העניין, את היקף ההפרה, את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה והעובדה כי טענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בעובדה כי מדובר בכספי ארגון הפועל שלא למטרת רווח. יחד עם זאת, הוועדה שקלה לחומרה את פיצולם של הכספים בין המפרה לחברי הדירקטוריון על מנת להימנע מחובת הדיווח, פעולה התורמת לאיון חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה, בנסיבות העניין, עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח בלבד.

15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לבא כוחה של המפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. בא כוח המפרה עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

16. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 19/17, מתאריך 25.04.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000: ביום 19.04.17 נכנסה המפרה לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותה סכום של 5,571 דולר ארה"ב, 1,129 דינר ירדני, 214 ריאל קטארי, 100 אירו, 3,360 לירות מצריות ו-840 ש"ח מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 4,700 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 606406.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' סלוא אבו שעבאן (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי החלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 19.04.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 25.04.2017, באמצעות בא כוחה.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה וכי הם מיועדים למימון טיפול רפואי בירדן ולמימון הוצאות נסיעתה. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
4. המפרה טענה בחקירתה כי אינה מכירה את החוק בדבר חובת דיווח על כספים וכי לא ראתה את שלטי ההסבר במעבר. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפרה, זאת מאחר ומדובר באישה שעוברת במספר מעברי גבול אשר אמורה להיות מודעת להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים, או לכל הפחות להבחין בשלטי ההסבר בנושא הפזורים במעברי הגבול בכניסות וביציאות מישראל. יתר על כן, בנה אמר לה כי יש צורך להצהיר על הכספים.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה במצבה הרפואי של המפרה וכן בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה והעובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה היקף ההפרה וכן העובדה כי לא דברה אמת כאשר שאל אותה פקיד המכס אודות סך הכספים ברשותה.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,500 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לב"כ המפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. ב"כ המפרה עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: רפי גבאי, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 20/17, מתאריך 10.05.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000: ביום 05.05.17 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל לירדן דרך מעבר נהר הירדן כשברשותה סכום של 45,200 דולר ארה"ב מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 17,800 דולר ארה"ב בא.ב.ת 748383.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' מונא סינאן (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לירדן.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 05.05.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 10.05.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה וכי מדובר בכסף שמקורו בעסקאות שביצעה מול סוכני נסיעות בישראל שהזמינו דרכה בתי מלון בירדן. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקורו ויעדו של הכסף, בין היתר, נוכח האסמכתאות שהציגה המפרה לחברי הוועדה במהלך הדיון.
4. לעניין סיבת אי הדיווח, טענה המפרה בחקירתה כי אינה מכירה את החוק בדבר חובת הדיווח על כספים ואף לא הבחינה בשלטים הפזורים ברחבי מעבר הגבול, המסבירים על חובת הדיווח ועל הדרך לבצע אותה. לעניין זה אין הוועדה מקבלת את הסברי המפרה. פקיד המכס שעצר אותה לבדיקה שאל אותה להימצאות כספים חבי דיווח בכליה, אך היא השיבה תשובה לא נכונה, זאת בנוסף לכך שאין זו הפעם הראשונה בה המפרה המשמשת לדבריה כסוכנת נסיעות מזה מספר שנים, עוברת במעבר גבול זה.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה בכך שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה; בנוסף התחשבה הוועדה כי טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה היקף העבירה וכן העובדה כי מדובר בסוכנת נסיעות אשר עוברת במעבר הגבול באופן תדיר וניתן לצפות ממנה כי תגלה בקיאות בהוראות החוק השונות לעניין העברת כספים ורכוש במעבר הגבול.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפרה זכות להגיש ערעור על החלטת הוועדה, בתוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו, לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, יונתן פיטוסי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 21/17, מתאריך 21.05.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 15.05.17 נכנס המפר לכאורה מאוקרינה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו סכום של 30,700 דולר ארה"ב, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 2,900 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 662243.

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מאוקראינה.
2. המפר לא נכח בדיון בפני הוועדה, על אף שזומן כדין, וגרסתו נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 17.05.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו ומקורם בחסכונות והכנסות מעסקו, וכי נועדו לרכישת דירה לבתו ולמתן סיוע כלכלי לאחותו המתגוררת בארץ. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם נוכח המסמכים שהציג בפני חוקרי המכס כתימוכין לגרסתו.
4. המפר הודה בחקירתו כי בעת שיצא מאוקרינה פיצל את הכספים שברשותו בין שלושה בני משפחתו של אשתו על מנת להתחמק מחובת הדיווח במדינה. כמו כן הודה כי אילו לא היו מסרבים כניסה לבני המשפחה, היו הם נכנסים דרך המסלול הירוק, כל אחד עם חלק מהכסף שפיצל ובכך נמנעים מדיווח בישראל, זאת למרות שנאמר לו בביקורת הגבולות כי עליו להצהיר על הכספים. המפר טען כי לא ידע כי אסור לפצל את הכספים וכי לא ידע מהו סף הדיווח.
5. המפר טען בחקירתו כי לא ראה את השלטים הפזורים ברחבי הטרמינל אודות חובת הדיווח על כספים מעל 100,000 ש"ח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם אשר קיבל החלטה מודעת בצאתו מאוקראינה לפצל את הכספים בין בני משפחתו על-מנת להימנע מדיווח על הוצאתם מאוקראינה, עובדה המצביעה על מודעותו לקיום חובת דיווח על כספים. יתר על-כן, כבר בשלב ביקורת הגבולות עת אסף את הכספים מבני משפחתו, נאמר לו כי עליו להצהיר על הכספים במסלול האדום והוא בחר שלא לעשות כן ולעבור במסלול הירוק.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר וכן בהיקפה הכספי של ההפרה והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקל לחומרה עניין פיצול הכספים והתחמקות מדיווח עליהם גם לאחר שנאמר לו לעשות כן עוד בשלב ביקורת הגבולות והעובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסך של כל הכספים שנתפסו, קרי סך בשקלים השווה לערך 2,900 דולר ארה"ב, לפי שער ההמרה ביום התשלום.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר טלפונית לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 22/17, מתאריך 11.06.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000: ביום 04.06.17 נכנס המפר לכאורה מחו"ל לישראל דרך נתב"ג כשברשותו סכום של 33,300 דולר ארה"ב, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 5,000 דולר ארה"ב בא.ב.ת 662245.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר לאוניד וולזון (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מרוסיה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 08.06.2017 וכן בפני הוועדה ביום 11.06.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו, וכי מדובר בכסף שהוחזר לו ברוסיה, על ידי קבלן, בגין ביטול עסקת רכישת דירה. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף.
4. המפר טען כי היה לו יום אינטנסיבי ומעייף ולא ראה את השלטים הפזורים ברחבי הטרמינל אודות חובת הצהרה על כספים מעל 100,000 ש"ח וכי קיבל תשובה מוטעית מחבר, עמו התייעץ טרם נסיעתו. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
6. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, וביניהן העובדה שמדובר בעולה חדש, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר, בהיקפה הכספי של ההפרה, וכן העובדה שטענות המפר לעניין מקור הכספים התקבלו.
7. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי של 500 שקלים בלבד.
8. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
9. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, יונתן פיטוסי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 23/17, מתאריך 23.06.2017

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 04.06.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 17,000 ש"ח, וביום 08.06.17 יצא המפר לכאורה מישראל חזרה לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 16,300 ש"ח. בשני המקרים לא הצהיר המפר לכאורה על הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 4,300 ש"ח בא.ב.ת 403600.

החלטת הוועדה:

לאחר ששמעה את טיעוני המפר לכאורה ולאחר שקראה את תיק הוועדה, קובעת הוועדה כי התקיימו שתי הפרות של הוראות סעיף 9 לחוק על ידי מר מוחמד חמדונה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה והכנסת כספים מעזה לישראל, בשני מועדים שונים.
2. כאמור, גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 11.06.2017 וכן במהלך הדיון הטלפוני שהתקיים עם הוועדה, ביום 15.06.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעסקו, וכי היו מיועדים לתשלום לעמיל מכס בחברון. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקורו ויעדו של הכסף.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי אינו מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח ולא הבחין בשלטים אודות חובת הדיווח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח, בשני המקרים.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר בסוחר יבואן העובר מפעם לפעם במעברי הגבול ומצופה ממנו להיות מודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים. זאת ועוד, המפר טען בפני הוועדה כי חשב כי חובת הדיווח קבועה על סכום של 90,000 ש"ח ולא ראה את השלטים הפזורים ברחבי המעבר, בנקודות היציאה ובנקודות הכניסה. הוועדה קובעת כי המפר היה מודע לחובה לדווח על כספים ומאחר ומדובר בסוחר ותיק יבואן הבקיא בהלכי המסחר והעברות הכספים, מצופה ממנו כי לכל הפחות יברר את חובותיו בהקשר זה.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהמפר הפר את החוק פעמיים וכן העובדה כי הוועדה לא קיבלה את טענותיו לעניין אי הכרת הסף שמעליו יש לדווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגין שתי הפרות בסך של 3,600 ש"ח.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר טלפונית מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד היבה ריזק